

Voigt (FP):

Jeg er helt enig med hr. Kjeld Olesen i, at vi har været inde i et meget omfattende udvalgsarbejde, hvor vi har fået stillet mange spørgsmål og fået mange svar, men jeg er meget uenig med hr. Kjeld Olesen, når han siger, vi har fået gode svar, fordi jeg må sandelig nok sige, at jeg, i den tid jeg har været herinde, aldrig har været ude for, at vi har fået så arrogante svar, som vi har fået, især fra handelsministeren, med »ja« og »nej«, hvor der virkelig var brug for at få nogle udtømmende forklaringer.

»Det var den gamle historie om smeden og bageren om igen. Det var oliechaufførernes overenskomstbrud, der satte den politiske maskine i gang med at reparere augustforliget.« Sådan begyndte en ledende artikel i Berlingske Tidende her til morgen. Og derefter giver skribenten en fremragende analyse af, hvad det er for noget tingeltangelsjusk, regeringen her i dag måske får gennemført.

For hvad er det i realiteten, man her prøver at stable på benene? Det er et stort hul i jorden. Der er intet reelt prisstop i dette her. Jo, regeringen har fået lagt råenergiavgiften på hylden og har fået nogle lempelser på huslejeområdet, som den ikke tidligere har kunnet få gennemført her i salen. Jeg gratulerer regeringen. Det var dygtigt og smart gjort i den grad at kule vennerne fra august ned i et mørkt hul, og jeg synes, det var fremragende at opnå at få de konservative til at ryge med. Det var dygtigt gjort. Men hvor er det, dog uansvarligt at spille tiden på den slags taktiske manøvrer og fuldständig tilsidesætte de enorme problemer, Danmark er plaget af. Tænke sig at lave en sådan gang lapperi! I forvejen var augustforliget et kludetæppe af ringe kvalitet. Nu kan efterhånden ingen djævel se, hvad der er klude, og hvad der er lapper på klude, og hvad det hele i grunden skal tjene til ud over at cementere et ukristeligt roderi.

Efter de seneste ugers mange teaterforestillinger her i dette hus er det vel forståeligt, hvis folk ude omkring går og griner og faktisk har fået en lede ved politikere, fordi de simpelt hen ikke fatter, hvad det er, der sker. Jeg kan se, der er en socialdemokrat, der ryster på hovedet; det glæder mig virkelig, for det er især i socialdemokratiet, man ikke kan forstå.

Regeringen og de andre partier her i folketinget må simpelt hen nu se at gå i gang med at læse Z-planen, og jeg kan til orientering med-

dele, hvis det ikke skulle være gået op for de forskellige, at den er optrykt i Fremskridt nr. 15 for 1976 på side 6 og 7. Heraf fremgår det med lysende klarhed, hvordan vi kommer ud af det mismod, den modløshed og trøstesløshed, som præger dette land. Hvorfor vil man ikke lytte til fremskridtspartiet? Nu har vi jo gang på gang, i den tid vi har været herinde, set, hvordan man har lavet kriseforlig og lappet på disse kriseforlig, og hvad er det blevet til? Det bliver værre og værre. Det er rigtigt, som hr. Christophersen sagde: vi kører længere og længere ned i grøften.

Hvorfor indser man ikke, at det er for sent at kaste brønden til, når barnet er druknet? Danmark er et barn, som er ved at drukne, fordi vi har en regering, som sejler på et skib, der er i en frygtelig havsnød, et skib, som slinger af sted, hvor kompasset snurrer hvileløst rundt uden at have en kurs. Skibet er fyldt med augustvennerne, der flakker rundt som matroser, dog må det indskydes, at hr. Jens Møller er hyret som en slap bådsmænd.

Det fremgår af en hensigtserklæring i betænkningen, at regeringen overhovedet ingen planer har om at føre dette land ud af det økonomiske uføre, vi er kommet i. Det fremgår helt klart og tydeligt, at man intet vil foretage sig efter 1. marts, man vil køre videre efter dette miskmask af et augustforlig. Det må give stof til eftertanke ude omkring i landet, at man stadig væk vil køre videre i denne virkelighedsflugt, hvor der kun tænkes i papirslugende roderiordninger uden noget som helst konstruktiv til løsning af problemerne.

Derfor angriber fremskridtspartiet regeringen og i og for sig også augustgutterne, men regeringen og socialdemokratiet er fremskridtspartiets hovedfjende, lad det være helt klart. Vi må nok indse, at vi for øjeblikket må nøjes med at befæste vores skyttegrave og stå imod det bombardement, som socialdemokratiet skyder hen over os. Men fremskridtsstropene kommer i større og større antal bagfra, parat til at sætte ind mod det misregereri, som vort land for øjeblikket er plaget af. Plaget af skattetryk og akademikerhovmod, hvor man tramper hensynsløst på noget af det mest værdifulde, vi mennesker ejer, nemlig den personlige frihed. Fremskridtspartiet vil ikke acceptere, at man i den grad træder på den personlige frihed og ustandselig prøver at umyndiggøre befolkningen. Den personlige frihed er noget dyrebart, og vi vil ikke acceptere, at re-